ततो ऽनुमान्य कथमप्यवशं श्वशुरं शठः ।
तं दुहित्रेकसंतानं गृहीत्वा तामलंकृताम् ॥ २४ ॥
भार्यां रत्नावलीं युक्तामेकया वृद्धया स्त्रिया ।
स आत्मनातृतीयः सन्देशात्प्रस्थितवांस्ततः ॥ २५ ॥
5 क्रमात्प्राप्याटवीं दूरामुक्त्वा तस्करजां भियम् ।
गृहीत्वाभरणं तस्या भार्यायाः स्वीचकार सः ॥ २६ ॥
दृश्यतां द्यूतवेशादिकष्टव्यसनसङ्गिनाम् ।
हृदयं हा कृतघ्नानां पुंसां निस्त्रिंशकर्कशम् ॥ २७ ॥
सो ऽथ पापो ऽर्थहेतोस्तां भार्यां गुणवतीमपि ।
10 हन्तुं श्वभ्रे निचिक्षेप तया वृद्धस्त्रिया युताम् ॥ २८ ॥
क्षिप्त्वैव च गते तस्मिन्साथ वृद्धा व्यपद्यत ।
तद्भार्या तु लतागुल्मविलग्ना न व्यपादि सा ॥ २९ ॥
उत्तस्थौ च ततः श्वभ्रात्क्रोशन्ती करुणं शनैः ।
आलम्ब्य तृणगुल्मादि सशेषत्वात्किलायुषः ॥ ३० ॥
15 आययौ विक्षताङ्गी च पृष्ट्वा मार्गं पदे पदे ।
पथागतेनैव पथा कृच्छ्रात्तत्सदनं पितुः ॥ ३१ ॥
तत्राकस्मात्तथाभूतागता पृष्टा ससंभ्रमम् ।
मात्रा पित्रा च रुदिता साध्वी सैवमभाषत ॥ ३२ ॥
मुषिताः स्मः पथि स्तेनैर्नीतो बद्ध्वा च मे पतिः ।
20 वृद्धा मृता निपत्यापि श्वभ्रे नाहं मृता पुनः ॥ ३३ ॥
अथागतेन केनापि पथिकेन कृपालुना ।
उद्धृताहं ततः श्वभ्रात्प्राप्तास्मीह च दैवतः ॥ ३४ ॥
एवमुक्तवती पित्रा मात्राचाश्वासिता ततः ।
भर्तृचित्तैव सा तस्थौ तत्र रत्नावली सती ॥ ३५ ॥
25 याते काले च तद्भर्ता स स्वदेशगतः पुनः ।
द्यूतक्षयितवित्तो धनदत्तो व्यचिन्तयत् ॥ ३६ ॥
आनयामि पुनर्गत्वा मार्गित्वा श्वशुराङ्गनम् ।
गृहे स्थिता मे त्वत्पुत्रीत्यभिधास्ये च तत्र तम् ॥ ३७ ॥
एवं स हृदये ध्यात्वा प्रायाच्छ्वशुरवेश्म तत् ।
30 प्राप्तं च तत्र तं दूरात्स्वभार्या पश्यति स्म सा ॥ ३८ ॥
धावित्वा चापतत्तस्य सापापस्यापि पादयोः ।
दुष्टे ऽपि पत्यौ साध्वीनां नान्यथावृत्ति मानसम् ॥ ३९ ॥